

Nr 31.

Av herr **Nilsson** i Bonarp m. fl., om tilldelande för år 1914 av mötesbidrag åt vissa officerare och underofficerare med vederlikar.

I 1914 års förra statsverksproposition liksom i nu föreliggande har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att för tilldelande av mötesbidrag åt vissa officerare och underofficerare med vederlikar för år 1915 anvisa ett förslagsanslag av 130,988 kronor.

De officerare och underofficerare, som här avses, tillhöra Första och Andra livgrenadjärregementena, Västgöta, Södermanlands, Kronobergs och Kalmar regementen samt Norra och Södra skånska infanteriregementena. För dessa infanteriregementen beräknas nämligen icke kaserner kunna bli färdiga 1915, varför största delen av personalen nödgas att ungefär halva året uppehålla sig å övningsplatserna, vilka äro mer eller mindre avlägset belägna från vederbörliga regementens förläggningsorter, där personalen eljest i regel är skyldig att vara bosatt. Givet är, att genom dessa förhållanden icke obetydliga extra kostnader skola åsamkas nämnda personal och denna i ekonomiskt hänseende skall bliva sämre ställd än motsvarande personal vid infanteriets truppförband i övrigt. Den av Kungl. Maj:t gjorda framställningen synes därför vara väl grundad.

De skäl, som anföras för tilldelande av mötesbidrag 1915, kunna emellertid med fog anföras för tilldelande av sådant bidrag även innevarande år. Sedan beväringsskolan utsträckts till 150 dagar och snart sagt all officers- och underofficerspersonal tages i anspråk för denna skola samt flertalet infanteriregementen erhållit kaserner, framträda olikheterna i ekonomiskt hänseende mellan de kasernerade och icke kasernerade infanteriregementenas personal ännu skarpare än förut. Då nu ett, som det vill synas, välgrundat förslag att utjämna dessa olikheter föreligger, torde rättvisa och billighet fordra, att detta

förslag snarast möjligt tillämpas. Några praktiska svårigheter att låta mötesbidraget utgå redan från och med innevarande år torde icke finnas.

Ett särskilt skäl att tilldela mötesbidrag redan från och med år 1914 ligger dessutom däri, att enligt 1901 års beslut härordningens genomförande skulle vara avslutat med år 1913. Under övergångstiden kunna ojämnheter så i det ena som i det andra hänseendet vanligen icke alldeles undvikas, men nu, då övergångstiden är slut, bör det mera än någonsin vara en statens angelägenhet att såvitt möjligt söka utjämna de olikheter i ekonomiskt hänseende, som ännu bestå mellan i övrigt likställd personal, och att icke låta vissa regementens officerare och underofficerare bliva ekonomiskt lidande, därför att kasernbyggandet icke hunnit avslutas samtidigt med härordningens genomförande i övrigt.

Uti statsverkspropositionen beräknas mötesbidrag för allenast åtta infanteriregementens personal under år 1915. Ett redan innevarande år utgående sådant bidrag torde emellertid böra beräknas för ytterligare tvenne regementen, nämligen Jönköpings och Älvsborgs, vilkas kaserner ännu icke äro färdiga. Den för mötesbidragets tilldelande år 1914 erforderliga summan torde med anledning härav kunna beräknas uppgå till omkring 160,000 kronor.

På grund av vad sålunda anförts, få vi hemställa,

att riksdagen måtte för tilldelande år 1914 av mötesbidrag åt vissa officerare och underofficerare med vederlikar enligt i statsrådsprotokollet över lantförsvarsärenden för den 14 januari 1914 angivna grunder anvisa ett förslagsanslag av 160,000 kronor.

Stockholm den 25 maj 1914.

<i>P. Nilsson,</i> Bonarp.	<i>Malte Sommelius.</i>	<i>J. Jeansson</i> i Kalmar.
<i>J. P. Jespersen.</i>	<i>Harald Lemke.</i>	<i>S. Welin.</i>
<i>V. Ekerot.</i>	<i>Jöns Jönsson,</i> Slätåker.	<i>K. Beckman.</i>
<i>Johan Jönsson,</i> Refvinge.	<i>Sv. Bengtsson</i> i Norup.	<i>E. v. Hofsten.</i>
